Maastricht, stad van culturele carrières

De nieuwe koers in het cultuurbeleid van Maastricht

Gemeente Maastricht

Maastricht staat in 2009 aan de vooravond van een cultuursprong. De stad bevindt zich op een uniek moment in de geschiedenis waarin drie grote kansen samenkomen: de grotere rol van Maastricht in het kunst- en cultuurbeleid van de Nederlandse regering, de mogelijke kandidaatstelling voor Europese Culturele Hoofdstad 2018 en de ontwikkeling van nieuwe culturele functies in het gebied Belvédère.

Maastricht maakt gebruik van de kansen door in haar cultuurbeleid een sprong voorwaarts te maken. Voortbouwend op de rijke culturele infrastructuur die er al is, wil Maastricht de mogelijkheden vergroten om in de stad culturele carrières te maken. Dat is goed voor de makers van cultuur, die zo een omgeving vinden waarin ze hun artistieke kwaliteiten kunnen vervolmaken. Het is goed voor de bewoners van Maastricht, die zo kunnen uitgroeien tot culturele burgers met een open blik op de wereld. Maar het is vooral goed voor Maastricht zelf, dat zo de poorten opent en transformeert in een rijke en complexe persoonlijkheid. In dit boekje tekst en uitleg over het waarom en hoe van de nieuwe culturele koers van Maastricht.

Een kind is gek op drummen. Ze wordt lid van de drumband in de eigen wijk en ontwikkelt zich zodanig dat ze zich na de puberteit aansluit bij de bekende Maastrichtse samba-band Segura.

Bijzondere en vitale cultuurstad

Maastricht neemt binnen Nederland en de Euregio op cultuurgebied een bijzondere plaats in. Veel culturele ondernemers in de stad zeggen het, maar voelen het ook: Maastricht ligt op het breukvlak van twee culturen. Aan de ene kant is er de Noordeuropese cultuur van efficiency, rationaliteit en engagement; aan de andere kant de Zuideuropese cultuur van relativering, de menselijke maat en genieten. Deze culturele waterscheiding, maar ook samenkomst kan in Maastricht sterk worden beleefd. Bewoners en bezoekers kunnen in deze stad ook kennis maken met cultuur van vlak over de grens, zoals de klassieke pracht en praal van de Opéra Royal de Wallonie. België, Frankrijk en Duitsland liggen hier letterlijk aan onze voeten.

Bijzonder is ook de plaats van Maastricht in het nationale culturele bestel. De stad heeft enerzijds haar hele eigen, regionaal en lokaal gekleurde culturele evenementen en instellingen, zoals de Heiligdomsvaart, het Preuvenemint, het Pesthuys Podium en de vele harmonieën. Anderzijds is Maastricht, als de grootste stad in het uiterste zuiden van Nederland, ook de standplaats van culturele gezelschappen, opleidingen en festivals met een nationale betekenis. Denk maar aan Opera Zuid, het Limburgs Symfonie Orkest, Marres, de Toneelacademie, Het Vervolg, Musica Sacra en de Nederlandse Dansdagen.

Op twee fronten heeft Maastricht dus een cultureel dubbelkarakter: noordelijk en zuidelijk, lokaal/regionaal en nationaal. Het geeft de stad op cultureel gebied een grote vitaliteit en grote potenties, die het waard zijn fors te worden versterkt. Maar waarom eigenlijk? Wat heb je aan cultuur in de stad, meer dan dat het inwoners en bezoekers een aangenaam en mooi tijdverdrijf verschaft?

VESPA LIFESTYLE STORE

Cultuur en de stad

Het wordt steeds duidelijker dat cultuur een grote rol speelt in de sociaal-economische ontwikkeling van een stad. Cultuur is veel meer dan een gouden randje of een mooie tijdsbesteding. Het brengt een stad vooruit. Waarom?

Economie

Cultuur en kunst hebben een grote economische betekenis voor een stad. Ze vormen een positieve vestigingsfactor van jewelste: werkgevers vestigen zich graag in een stad met veel uitingen van kunst en cultuur. Zo'n stad is immers aantrekkelijk voor potentiële werknemers: in een cultureel vitale en bruisende stad vindt een werkgever eerder goed personeel. Cultuur vergroot dus de werkgelegenheid in een stad. Daarbij wordt de cultuursector ook zelf een steeds grotere werkgever. In Maastricht zijn de culturele en creatieve instellingen en bedrijven inmiddels goed voor ongeveer duizend arbeidsplaatsen. Ze vormen een sector waarin creativiteit en dynamiek hoogtij vieren.

Mensen

Bezig zijn met cultuur, passief of actief, is niet alleen leuk, mooi, plezierig of ontroerend. Het stimuleert ons ook om competenties te ontwikkelen die we in de kennissamenleving hard nodig hebben. Cultuur is een voertuig om een open blik op de wereld te krijgen. Het versterkt onze kritische vermogens, leert ons beter kijken en luisteren, zet ons aan het denken en laat ons kennis maken met vernieuwing en andere culturen. Mensen die, op welk niveau dan ook, 'aan cultuur doen', sluiten zich minder snel af van de rest van de wereld. Ze zijn gastvrijer en staan opener voor veranderingen, eigenschappen waarmee je in de dynamische wereld van nu eerder vooruit komt.

Stedelijkheid

Het is in de steden waar mensen (door bijvoorbeeld studie of eerste werkkring) de basis leggen voor hun carrière en persoonlijke groei (in het jargon 'sociale stijging' genoemd). Dat lukt het best als steden veel mogelijkheden bieden tot interactie: inspirerende en vernieuwende ontmoetingen en confrontaties met andere mensen. Sterker nog, een stad wordt tegenwoordig meer gezien als een brandpunt van interacties dan als een grote verzameling gebouwen en mensen. Een sterk cultureel domein is bij uitstek

geschikt om deze interacties tot stand te brengen. Cultuur is daarmee de misschien wel belangrijkste drager van (nieuwe) stedelijkheid.

En verder…

… heeft de aanwezigheid van veel kunst en cultuur nog meer positieve effecten: het trekt bezoekers van buiten aan die in de stad geld uitgeven, het zorgt voor een beter imago, het versterkt het gevoel van trots op de eigen stad (Maastricht: de stad van 'onze' André Rieu, 'ons' Preuvenemint, 'onze' academies, …) en het verhoogt de waarde van vastgoed.

ramsj
boeken
tegen
lage
prijzen
duizenden
boeken
in een
hemelse
ambiance

Een echtpaar geniet zo van de lichtvoetige Weense walsen van Johan Strauss jr. tijdens een concert van André Rieu op het Vrijthof, dat het besluit een concert van het Limburgs Symfonie Orkest in het Theater aan het Vrijthof te bezoeken. Op het programma staat een werk van de Romantische componist Richard Strauss (de 'andere, serieuze Strauss').

Maastricht en cultuur nu

Weet Maastricht de grote potenties van cultuur op dit moment voldoende te benutten? Staat de stad er sterk genoeg voor om de concurrentieslag met andere steden, die uiteraard ook op de hoogte zijn van de waarde van cultuur, te winnen? Het antwoord is genuanceerd.

Eerst de positieve punten. Maastricht heeft sinds 2001 fors geïnvesteerd in haar culturele infrastructuur, zowel op het vlak van productie (maken en tonen van cultuur) als bereik (deelnemen aan cultuur door bewoners en bezoekers). Er is nu een breed palet van culturele activiteiten, doorgaans van een hoog artistiek niveau, dat het hele spectrum van ontwikkeling, productie en participatie beslaat:

- het kunstvakonderwijs dat talenten opleidt en cursussen aanbiedt, van de Toneelacademie en Academie Beeldende Kunsten tot Kunstencentrum Kumulus en Centre Céramique;
- de vele instellingen die culturele producties maken, van het Huis van Bourgondië en het Mestreechs Volleks Tejater tot Opéra Comique en de Harmonie St. Petrus en Paulus (de 'Greune vaan Wolder');
- de podia waar de burgers en bezoekers van Maastricht cultuur kunnen zien, horen en beleven, van Theater aan het Vrijthof tot Filmtheater Lumière, Kumulus en de website www.zichtopmaastricht.nl over de geschiedenis van de stad.

Maastricht werkt verder aan een ruimtelijke spreiding met drie culturele brandpunten met een eigen karakter:

- AINSI in het zuiden: een broedplaats van creativiteit, vernieuwing en grensoverschrijdende projecten;
- de Timmerfabriek in het noorden. Hier komt onder meer een nieuw podium voor Maastrichtse cultuurproducenten als klankwerkplaats Intro In Situ;
- de binnenstad met haar vele gemeentelijke culturele instellingen. Het is vooral in dit gebied dat het grote publiek kan deelnemen aan cultuur.

Naast de positieve punten zijn er ook de zaken die beter kunnen. De culturele infrastructuur van Maastricht staat weliswaar in de steigers, maar moet broodnodig worden versterkt. Het culturele kapitaal van de stad mag dan heel groot zijn, het is ook bijzonder kwetsbaar. Een aantal professionele

instellingen moet het doen met (te) krappe financiële middelen. Ook de huisvesting schiet bij nogal wat gezelschappen tekort. Als zij bij gebrek aan groeimogelijkheden de stad de rug toe keren, kan een domino-effect ontstaan. Dan wordt Maastricht misschien ook voor de instellingen in het kunstvakonderwijs minder interessant.

En dan de jongeren. Die vinden Maastricht niet zo'n aantrekkelijke stad om in te (blijven) wonen. Terwijl Maastricht in Nederland op nummer vijf staat qua aantal studenten, komen we de stad in de ranglijst van woonaantrekkelijkheid voor jongeren pas tegen op plaats 33. Voor wat het waard is natuurlijk, maar hier zit toch iets scheef. Ook in de Atlas voor Gemeenten scoort de stad niet altijd bijster goed.

Er is voor Maastricht dus alle reden om de culturele infrastructuur te versterken en met die operatie moet, gezien de huidige kwetsbaarheid, snel worden begonnen. Het moet en het kan, juist nu. Want er doen zich anno 2009 unieke kansen voor, kansen die de stad niet mag laten liggen.

Een student volgt de opleiding Theatermaker aan de Toneelacademie Maastricht. Na zijn afstuderen maakt hij een hippe voorstelling voor het Huis van Bourgondië. De vier uitvoeringen van het stuk maken zo'n indruk, dat de jonge theatermaker wordt uitgenodigd een stuk te maken voor Het Vervolg. Vier weken lang is het Derlon Theater tot en met de laatste stoelen bezet. Drie jaar later verovert hij de theaterwereld met een opzienbarende regie op de planken van de Schaubühne in Berlijn.

Kansen benutten

Waardoor heeft Maastricht op dit moment grote kansen om een culturele sprong te maken? Drie redenen.

Meer rijksgeld

Het kabinet heeft in haar nieuwe Cultuurplan, dat loopt van 2009 tot en met 2012, Maastricht aangewezen als één van de acht nationale brandpunten in de landelijke culturele infrastructuur. Concreet betekent dit dat er extra middelen naar Maastricht komen voor de productie van cultuur in met name de podiumkunsten (jeugd- en volwassenentheater). Hiervan profiteren in beginsel alle instellingen die met rijksgeld worden gefinancierd.

Culturele Hoofdstad 2018

Maastricht stelt zich kandidaat voor de aanwijzing tot Europese Culturele Hoofdstad in 2018. Deze titel geeft een geweldige impuls aan de culturele activiteiten in een stad, zowel op de weg ernaartoe, als tijdens en daarna. Ook dit wordt gestaafd door onderzoek. De Europese Unie heeft in 2006 nog aangetoond dat Europese Culturele Hoofdsteden niet alleen cultureel, maar ook sociaal en economisch enorm profiteren van hun titel.

Cultuur in Belvedère

Maastricht werkt aan de ontwikkeling van het gebied Belvedère, in het noordwesten van de stad. Cultuur wordt de belangrijkste drager van dit nieuwe woon- en werkgebied. De stad wil de oude Timmerfabriek herontwikkelen tot een Cultuurfabriek waarin verschillende Maastrichtse culturele instellingen worden samengebracht. Verder zijn er private initiatieven om in dit gebied ook een Musicaltheater te bouwen. Zo ontstaat een nieuw cultureel centrum dat de aantrekkelijkheid van de (binnen)stad verder vergroot.

Maastricht wil de drie ontwikkelingen, die tot dusver min of meer los van elkaar plaatsvonden, meer aan elkaar vastknopen. Het streven naar versterking van het culturele klimaat in de stad krijgt dan meer inhoud en kracht. Maastricht wil ook haar eigen inbreng in de culturele infrastructuur vergroten. Momenteel wordt deze voor 58% betaald door het Rijk, voor 12% door de provincie Limburg en voor 30% door Maastricht. De stad wil deze scheve verhouding tussen met name de gemeente- en rijksmiddelen enigszins rechttrekken. Dit moet vooral gebeuren via de huisvesting van de door het Rijk gesubsidieerde culturele instellingen. Dat is immers de verantwoordelijkheid van de gemeente.

Na op Festival JONG! in Kumulus een video-workshop te hebben gevolgd, schrijft een middelbare scholiere zich na haar eindexamen in voor de kunstopleiding aan de Academie Beeldende Kunst. Tijdens de studie ontdekt zij meer affiniteit te hebben met schilderen en beeldhouwen. Na een expositie in onder meer Marres, het centrum voor hedendaagse kunst in Maastricht, hangt haar werk tien jaar later in de Tate Gallery in Londen.

AtyPical Wear

STOCKMAN

Culturele carrières

Om de grote kansen te benutten, heeft Maastricht gezocht naar een overkoepelend idee dat alle bestaande en nieuwe culturele initiatieven aan elkaar bindt. De stad is uitgekomen bij het begrip 'culturele carrières'. Maastricht moet een stad worden waar burgers, makers van cultuur en kunst en bezoekers op alle gewenste manieren een culturele carrière kunnen doormaken. Op die manier wordt namelijk, zo is de gedachte, het brede palet van cultuur dat Maastricht nu al heeft – van ontwikkeling, productie en participatie, maar ook van amateurkunst tot professionele cultuur – optimaal gebruikt én versterkt.

Een culturele carrière kan op vele manieren en in verschillende richtingen worden gemaakt: binnen één cultureel veld (bijvoorbeeld theater, film, architectuur of beeldende kunst), van passief cultuur beleven tot actief aan cultuur doen, van optredens in een kleine zaal tot voorstellingen voor een groot publiek, van amateur- tot professionele kunsten, van experiment naar gevestigde cultuur, van uitvoeren naar doceren etc. Verspreid door dit boekje laten tal van voorbeelden zien hoe een culturele carrière er uit kan zien.

Maastricht wil de mogelijkheden om in de stad culturele carrières te maken, uitbreiden en een steviger basis geven. Welke voordelen kan dit opleveren? Vele, bijvoorbeeld dat cultuurmakers zich in Maastricht kunnen blijven ontwikkelen en een steeds hogere artistieke kwaliteit kunnen bereiken. Dat de burgers, doordat ze in hun participatie in cultuur kunnen groeien, een steeds opener blik op de wereld krijgen. En dat bezoekers naar de stad terugkomen omdat ze hebben ontdekt dat er zoveel cultuur valt te beleven. Allemaal zaken waarmee de potentiële kracht van cultuur in de stad optimaal tot zijn recht komt. Maastricht wordt zo een stad waar cultuur gedijt, en kwaliteit stevig wortel schiet.

Een uitvoering van de Matthäus-Passion in de Onze Lieve Vrouwe Basiliek raakt een gepensioneerde bezoekster zo dat zij zich twee weken later aansluit bij het zangkoor in de eigen buurt. Een jaar later zingt ze zelf de Matthäus in de kerk van Heer.

Concreet: vier prioriteiten

Culturele carrières ontstaan niet zomaar. Maastricht moet er de randvoorwaarden voor scheppen en dat vraagt om inspanningen op tal van gebieden, zoals het verbeteren van de samenwerking tussen culturele instellingen, programmeren van (inter)nationaal aansprekende voorstellingen en festivals, bieden van adequate huisvesting voor gezelschappen, toepassen van innovatieve marketing om nieuwe publieksgroepen te bereiken, scheppen van loopbaanmogelijkheden voor aankomende talenten, uitbreiden van de cultuureducatie en samenbrengen van culturele carrièremakers om kruisbestuiving mogelijk te maken.

De afgelopen jaren hebben Maastricht en de culturele instellingen de eerste stappen hierin gezet, maar het is nu zaak een paar tandjes bij te schakelen. Dat vraagt om extra geld en om prioriteiten. Maastricht heeft er voor de eerste jaren vier geformuleerd. Het zijn prioriteiten waarmee de stad niet alleen haar culturele klimaat versterkt, maar zich en passant ook een goede uitgangspositie verschaft voor de kandidaatstelling voor Europese Culturele Hoofdstad 2018.

Vergroten participatie

Maastricht wil de mogelijkheden voor jongeren om 'aan cultuur te doen' fors vergroten, zodat zij in de toekomst de stad minder snel zullen verlaten. Ook wil Maastricht de cultuurparticipatie in de wijken vergroten. De stad heeft een rijke traditie in de amateur-kunsten met gezelschappen die stevig verankerd zijn in buurten en lokale gemeenschappen. Het is een traditie die bij alle drang tot vernieuwing niet verloren mag gaan. Verder wil de gemeente de samenwerking tussen het onderwijs en de cultuursector versterken, zodat de schoolgaande jeugd sneller cultureel carrière kan maken.

Versterken fysieke infrastructuur

Maastricht wil de achterstanden in de huisvesting van met name de professionele culturele gezelschappen in de stad versneld opheffen. Daarnaast zet de stad in op de komst van het nieuwe cultuurcluster in Belvédère (Timmerfabriek).

Een plek waar veel bezoekers komen, artistieke samenwerking ontstaat, veel interacties plaatsvinden en culturele carrières ontstaan.

Versterken productieklimaat

Een cultuurstad kan niet zonder eigen professionele instellingen die cultuur maken, opvoeren en/of tentoonstellen. Zeker in de podiumkunsten en de beeldende kunsten worden de productiemogelijkheden vergroot nu Maastricht is aangewezen tot één van de acht brandpunten in de nationale culturele infrastructuur. Dit vergroot de kansen om culturele carrières te maken.

Beheer en presentatie erfgoed

Cultuur draagt bij aan het versterken van de identiteit van een stad. Maar een identiteit is altijd geworteld in de geschiedenis. Maastricht bouwt daarom al geruime tijd aan een vernieuwende manier om de geschiedenis van de stad te presenteren, met de alom geprezen Culturele Biografie als prominent resultaat. De inspanningen op dit gebied worden in de komende periode voortgezet.

Een jonge hoboïst meldt zich na de muziekschool van Kumulus aan bij de Harmonie St. Petrus en Paulus. Zijn grote talent blijft niet lang onontdekt en de inmiddels jonge man wordt aangenomen door het Limburgs Symfonie Orkest. Vijf jaar later blaast hij bij het Koninklijk Concertgebouworkest. Elk jaar komt hij terug naar Maastricht voor het traditionele concert van zijn oude harmonie in het Theater aan het Vrijthof.

Een stip aan de horizon

Wethouder cultuur, Jean Jacobs, blikt vooruit

Hoe moet Maastricht er over tien jaar uit zien? Als een stad die een mentale ontwikkeling heeft doorgemaakt, met een open en tolerant klimaat, innovatief en aantrekkelijk om in te wonen. Wethouder Financiën en Cultuur Jean Jacobs noemt het de stip aan de horizon. Een stip die idealiter wordt bereikt in 2018, als Maastricht Culturele Hoofdstad van Europa is. De titel zou de stad goed passen. Maastricht heeft kunst en cultuur in de genen en de drang bij de Maastrichtse instellingen en gezelschappen om zich te ontwikkelen is groot.

Vraag aan Jean Jacobs is welke culturele carrière hij zelf heeft doorgemaakt in Maastricht. Op die vraag dwaalt de wethouder terug naar zijn kinderjaren, naar 1952 om precies te zijn. De bisschop van Roermond had net verordonneerd dat de kunstenaar Aad de Haas de Sint Cunibertuskerk in Wahlwiller moest verlaten. De Haas schilderde in de kerk de staties van de kruisweg van Jezus Christus. Hij week af van hoe dat volgens de katholieke kerk moest, onder meer door Jezus als een konijn af te beelden. 'Dat was natuurlijk ondraaglijk voor het bisdom. De Haas werd uit de kerk verbannen en zijn staties kwamen te hangen in wat vroeger het Bonnenfantenmuseum was. Mijn vader nam ons mee om ze te zien. Hij zei er niet veel bij, alleen: kijken! Iedere keer als ik nu weer in een museum kom, moet ik daar aan terugdenken. Daar is mijn culturele carrière begonnen. Ik ben mijn hele leven lang bezig geweest met kunst en cultuur. Dat is in Maastricht begonnen en hier ben ik uiteindelijk dan wethouder van Cultuur geworden. Het is de grote kans in mijn leven om iets aan kunst en cultuur te doen.'

Cultuur in de genen

Jacobs is inmiddels zes jaar wethouder Cultuur. Vooral de laatste twee jaar ziet hij de belangstelling voor kunst en cultuur in Maastricht enorm toenemen. 'Het is begonnen toen we zijn gaan opschrijven dat cultuur een belangrijke drijfkurk is van de stedelijke economie. Dat blijf ik nog steeds zeggen en ik roep ook met steeds meer moed en zelfvertrouwen dat kunst en cultuur ook in zichzelf de moeite waard zijn om te ontwikkelen. Kunst en cultuur borgen op een heel weerbare manier de waarden en normen in onze maatschappij. Dan praat ik niet over fatsoensregels, maar over het elkaar zien staan,

elkaar de ruimte geven en kwetsbaarheid durven tonen.' Het is volgens Jacobs niet verwonderlijk dat kunst en cultuur juist in Maastricht zo kunnen gedijen. Ze zitten volgens hem in de genen van de stad. 'Maastricht heeft door de eeuwen heen op dit gebied een gevoeligheid opgebouwd. Die gevoeligheid voor de muze of voor dingen die met kunst en cultuur te maken hebben, is een soort veerkussen waarop we kunnen steunen. Een uiting daarvan is bijvoorbeeld dat de Maastrichtenaar trots is op het feit dat deze stad de beste toneelacademie van Nederland heeft. De Maastrichtenaar is namelijk een komediant, hij speelt graag toneel en staat graag op de bühne. En dat projecteert hij dan op de toneelacademie. Of het echt de beste is, doet er niet eens toe. Het gaat er om hoe het wordt beleefd. Een Maastrichtenaar zal het uiteindelijk ook altijd voor het Limburgs Symfonie Orkest opnemen.' Naast deze trots bespeurt Jacobs in Maastricht bij alle gezelschappen en instellingen op het gebied van kunst en cultuur een grote drang om zich te ontwikkelen, zeker ook bij de amateurgezelschappen. 'Je moet eens kijken naar hoe amateurs zich tegenwoordig manifesteren in Maastricht. Dat is allemaal streven naar perfectie, sponsorship en verbreding. Er zijn drie amateurorkesten in deze stad die bijna professioneel spelen. Ze hebben het LSO als grote voorbeeld. Dat identificatieproces is ontzettend belangrijk. Zoiets gebeurt ook op andere gebieden van kunst en cultuur. Het aantal mensen dat zelf kunst gaat beoefenen, neemt enorm toe. Ik heb nog nooit meegemaakt dat er zoveel vraag is naar bijvoorbeeld expositieruimte voor amateur beeldende kunstenaars. Die overstap van reproduceren naar produceren, niet alleen kunst en cultuur beleven en laten zien maar ook zelf maken, gaan we als gemeente de komende jaren krachtig stimuleren.'

De poorten geopend

Volgens Jacobs is het tegen deze achtergrond niet meer dan logisch dat Maastricht, samen met de andere steden in de Euregio, voor de titel van Culturele Hoofdstad gaat. Het is een belangrijk voertuig voor het mentale ontwikkelingsproces dat de stad moet doormaken, zoals ook de universiteit, TEFAF en de Europese verdragen voertuigen waren en/of zijn voor de groei van de stad. In die mentale ontwikkeling spelen de culturele carrières een centrale rol, als kapstok voor onder meer de overgang van genieten naar doen. 'Er zijn nog vele stappen te zetten om die carrières te vervolmaken en ik denk dat we met een duidelijke stip aan de horizon, die uitdaagt tot ontwikkeling, de grote potenties in de stad beter kunnen richten, zowel

bij de bevolking als bij de instituten.' Die stip zou, als eindresultaat van de mentale ontwikkeling van Maastricht, idealiter in 2018 bereikt moeten zijn, al vindt Jacobs het proces ernaartoe en de periode daarna veel interessanter. 'Het wordt spannend te zien wat er gebeurt op 1 januari 2019. Als de effecten van de titel Culturele Hoofdstad dan snel verdwijnen, hebben we het niet goed gedaan. Daarom is 2020 eigenlijk belangrijker. Dan moet duidelijk zijn dat Maastricht als stad voorgoed is veranderd. Dat er als gevolg van het creatief kunnen denken een opener en toleranter klimaat is ontstaan. Dat er meer plaats is voor innovatie. En dat dit een aantrekkelijke stad is om in te wonen en kinderen in op te voeden. Kortom: een stad die haar poorten definitief heeft geopend en de wereld naar binnen haalt.'

Na het bezoeken van een film in Filmtheater Lumière ziet een Belgische bezoeker dat in het komende Filmfestival Maastricht de Waalse cinema centraal staat. Hij besluit hiervoor terug te komen en dan een paar dagen in Maastricht te blijven. Tijdens het festival maakt hij tevens kennis met het werk van jonge Maastrichtse videokunstenaars. Hij brengt hen in contact met zijn kennissen in de Luikse filmwereld.

Colofon
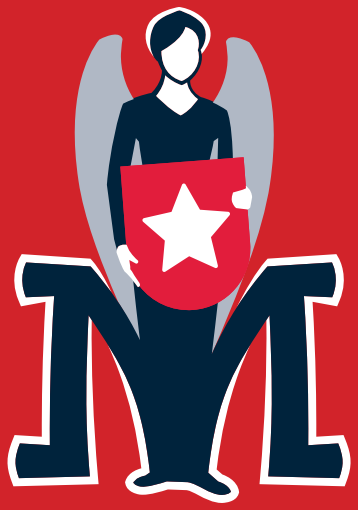
Maastricht, stad van culturele carrières is
een uitgave van de Gemeente Maastricht
Tekst: Leo zum Vörde
Tekstbewerking: John Cüsters
Eindredactie: Paul Lambrechts en
Dion Gelders
Foto's: Aron Nijs
Lay-out: Peper en co, Maastricht
Druk: Thieme, Nijmegen
Met dank aan de cultuurlocaties, kunstenaars en
creatieve ondernemers die figureren in deze uitgave.
Maastricht, maart 2009